

Sint-Martinuskerk in Sint-Oedenrode: ekster

De schellen vallen je van de ogen

De verering van de Heilige Oda of Oda van Brabant (680-713) is nauw verweven met het ontstaan in de twaalfde eeuw van de nederzetting Sint Oda-ode, later verbasterd tot Sint-Oedenrode. Belangrijk om te weten is dat 'rode' staat voor een rooiing ofwel ontginning van bos. Vond men daarbij oudere graven, dan werden die - uiteraard - door het christendom benut om er een legende rond te weven. Die ging hier als volgt. Als blind

geboren dochter van een Schotse koning werd ze naar het graf van de heilige Lambertus in Luik gestuurd. Genezen keerde ze terug wat reden was tot feest, maar niet voor lang. Oda wilde namelijk niet trouwen met de kandidaat die haar vader voor ogen stond, maar koos voor een godsvruchtig leven. Samen met haar voormalige voedster vluchtte ze naar het vasteland en belandde na vele omzwervingen in Taxandrië, de huidige Kempen, eerst in de buurt van Venray, waar ze in een hutje op de hei gingen wonen. Hun aanwezigheid werd verraden door misbaar makende - wat kunnen ze schellen! - eksters. Om aan opdringerige mannen te ontkomen - ze was heel mooi - trokken ze verder en kwamen uit bij Weert, waar de eksters ditmaal de vrouwen te hulp schoten door Oda's vader, die hen op het spoor was gekomen, aan te vallen. Ten langen leste kwam Oda uit in Sint-Oedenrode, waar ze haar laatste levensdagen sleet.

Eksters, je kunt ze maar beter te vriend houden ...